देवाश्च असुरान् विजित्य पुनः स्वकीयं धनं प्राप्तुमैच्छन्। तदा पश्वाद्यभिमानिदेवतासु स्थापितं धनं बलादवरोद्धुमशक्ताः सन्तः तदुत्कोचार्थं पवमानगुणकायाग्नये पुरोडाशं निरवपन्। पशवश्च पवमानाग्न्यधीनत्वात् तत्स्वरूपाः, तेन च हविषा पवमानमग्निं तर्पयित्वा पशुष्ववस्थितं धनं स्वीकृतवन्तः। एवं ते देवाः पावकगुणकायाग्नये पुरोडाशं निरवपन्नित्यनुवर्त्तते। अपां पावकाग्न्यधीनत्वात्, तन्मुखेनाप्सु स्थितं प्राप्नुवन्। तथा शुचिगुणकायाग्नये पुरोडाशं निरूप्य तस्याग्नेरादित्यरूपत्वात् आदित्ये स्थापितं धनमवाप्नुवन्। तस्मादेताभ्यो देवताभ्यः प्रत्येकमष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेदिति द्रव्यविधिरन्नेयः॥

अथैतेषां हविषामाग्नेयेन हविरन्तरेण सह निर्वापं विधत्ते। "ब्रह्मवादिनो वदन्ति। तनुवो वावैता अग्न्याधेयस्य। आग्नेयो वा अष्टाकपालोऽग्न्याधेयमिति। यत्तं निर्वपेत्। नैतानि। यथात्मा स्यात्[३] नाङ्गानि। तादृगेव तत्। यदेतानि निर्वपेत्। न तम्। यथाङ्गानि स्युः। नात्मा। तादृगेव तत्। उभयानि सह निरूप्याणि। यज्ञस्य सात्मत्वाय" इति। याः पूर्व्वोक्ताः पवमाना अग्न्यादिदेवतास्तिस्रस्ता अग्न्याधेयरूपस्य देवविशेषस्य शरीराणि। यस्तु ताभ्योऽतिरिक्तः अष्टाकपाल आग्नेयः, सोऽग्न्याधेयस्य स्वरूपभूतः पूर्व्वोक्तशरीरत्रयस्वामी। एवं सति आग्नेयं निरूप्य पवमानहविषामनिर्वापे अवयवरहितः केवल आत्मैव स्यात्। अथ तानि हवींषि निरूप्य आग्नेयस्य निर्वापो न क्रियेत